

ubetinget falder paa Nyborg Commune, medens Staten muligt sælger Fæstningsværkerne til Andre for at faae en høiere Pris for dem end den, som Nyborg Commune vil give. Det troer jeg dog egentlig ikke kan siges at være billigt. At de omtalte Byrder ikke ere saaringe, som de kunne synes at være efter den høitærede Indenrigsministers Bemærkninger, fremgaaer, troer jeg, allerede noksom af den Sum, som han har oplyst, at det vil dreie sig om, nemlig en Sum af 600 Rd., vel at mærke aarligt, til Vedligeholdelse af Hovedlandeveisgaden. Hertil kommer, at der jo muligt vil blive Tale om en fuldstændig Hovedreparation eller Omkægning af Veistykket, ja endog om en Forlægning af samme, hvorved Byrden vil blive meget større. Holde vi os alene til det nævnte Beløb af 600 Rd., da er den Byrde, som bliver kastet over paa Communen, hvis Indenrigsministerens Mening bifalbes, et Equivalant for et Beløb af 15,000 Rd., thi 600 Rd. er 4 pCt. Rente af 15,000 Rd. Naar ikke Burderingssummen for de Sorder, der ligge udenfor Fæstningsvolden, bliver sat uhyre høit, saa ville Byrderne altsaa blive saa store, at Sorderne i Virkeligheden faae en grumme liden Værdi. Jeg skal bestemt tilraade Thinget at stemme for Endringsforslaget under Nr. 3, saaledes som det foreligger.

Saffner: Et Punkt, som jeg troer, at man ved Bedømmelsen af det af Udvalget stillede Endringsforslag under Nr. 3 væsentlig bør have for Øie, er, om de omhandlede Stykker af den almindelige Forbindelsesvei mellem Kjøbenhavn og de øvrige Dele af Riget virkelig kunne siges at være Hovedlandeveie og Hovedlandeveisgader. Dette troer jeg, at man ikke kan sige, naar man vil holde sig til Lovbestemmelserne om, hvad der skal betragtes som Hovedlandevei og som Hovedlandeveisgade. De have nemlig ikke staaet under den tidligere Bestyrelse eller været vedligeholdte for Veikassens Regning, og de ville altsaa heller ikke uden videre kunne gaae over til de Bestyrelser og til de Districter, som nu ere traadte istedetfor den tidligere Bestyrelse og Veikasse. Den ærede Dedsøren udtalte i et af sine tidligere Foredrag, at man slet ikke

burde tage noget Hensyn til, om Afhændelsen skete til Nyborg Commune eller ikke; det skulde man lade reent ude af Øiesyn, idet det nemlig kunde tænkes, at Krigsbestyrelsen hverken afhændede Terrainet til Nyborg Communalbestyrelse eller til nogen Anden, men at Statskassen fremtidigt kom til at beholde det. Sa, det kan vistnok tænkes, og hvorledes der saa skal forholdes med et saadant Terrain, som ikke er Fæstning, om det kan blive svævende mellem Himmel og Jord uden at høre til nogen Jurisdiction eller til noget District, det veed jeg ikke, men hvad jeg veed, det er, at i det Tilfælde, at Statskassen vedbliver at være Eier, saa maae ogsaa de Forpligtelser, der hidtil have paahvilet Krigsbestyrelsen, ligefrem gaae over paa Statskassen, og Statskassen maa da holde den omtalte Veistrekning vedlig. Naar det er blevet gjort gjældende, at man skulde vogte sig for at vælte de omtalte Byrder over paa Nyborg Commune, hvilken der derved muligen kunde blive paalagt Byrder, som ikke med Billighed burde paalægges denne, saa troer jeg virkelig, at man vil kunne berolige sig ved, at naar Afhændelsen ikke skeer paa nogen byrdefuld Maade, men paa billige Bilkkaar — og ellers vil Communen jo ikke gaae ind paa samme —, saa vil Nyborg vistnok utvivlsomt hofte Fordeel deraf, men det er da ogsaa naturligt, at denne Commune overtager Vedligeholdelsen af de paagjældende Veistykker. Det forekommer mig forøvrigt, at, naar Udvalget vilde stille et Forslag om at afgjøre dette Spørgsmaal paa en anden Maade, end det vil blive afgjort efter Regjeringens Forslag og efter den bestaaende Veilov, saa havde det været naturligt, at det havde optaget et saadant Forslag i sidste Affnit af Endringsforslaget under Nr. 5. Der staaer jo nemlig i dette Affnit: „I sidstnævnte Tilfælde — det er i Tilfælde af at Fæstningsgrunden overdrages til Andre end Nyborg Commune — skal Krigsbestyrelsen indtil 1ste April 1872 være berettiget til uden Bederlag at afgive den til offentlige Veies Udvidelse, Anlæg eller Omlæg fornødne Grund.“ Udvalget burde, naar det vilde stille et saadant Forslag, her have tilføiet, at der i saa Fald ikke alene skulde